

کرک کردن WEP

امنیت شبکه

آرش طاهر کلاته 882980

WEP یکی از اولین الگوریتم‌های تدوین شده توسط IEEE برای تامین امنیت شبکه‌های بیسیم است که به عنوان بخشی از استاندارد ۸۰۲٫۱۱ معرفی شد. WEP خود از روش RC4 برای رمز گذاری استفاده میکند.

الگوریتم WEP به تدریج و با آشکار شدن اشکالات امنیتی شدید، منسوخ شده و هم‌اکنون بیشتر از WPA استفاده میشود. هرچند هنوز هم تعداد زیادی از کاربران خانگی از WEP استفاده میکنند.

در حال حاضر دو روش کلی برای کرک کردن WEP وجود دارد: روش FMS و روش Chopping attack که ما به اولی می‌پردازیم.

در این روش از نقطه ضعف موجود در RC4 استفاده می‌کند: داشتن کلید ضعیف در بردار اولیه

Weak key: قسمت کوچکی از کلیدها که در آن نقاط رفتار رمز کنند نامطلوب است و با داشتن تعداد کافی از آن می‌توان به تدریج به سمت متن اولیه حرکت کرد؛

Initialization vector: یک ورودی تصادفی که در مراحل اولیه رمز گذاری بر روی داده عمل میشود تا حدس زدن رابطه بین رمز و عبارت اصلی برای مهاجم سخت بشود.

از بین ۱۶ میلیون بردار اولیه برای WEP، محققان چیزی در حدود ۹۰۰۰ تا کلید ضعیف پیدا کرده‌اند که می‌توان از آنها برای شکستن رمز استفاده کرد. معمولاً برای کرک کردن WEP چیزی مابین ۱۵۰۰ تا ۵۰۰۰ بردار لازم است که برای

به دست آوردن آنها به تقریباً ۵ میلیون بسته رمز شده احتیاج داریم. سپس این بردارها داده میشوند به **Key Scheduling Algorithm** و **Pseudo Random Generator** تا بایت به بایت کلید اصلی به دست آید

تمام این کارها به سادگی، با داشتن کمی امکانات بر هر کسی ممکن است. چیزهایی که لازم داریم باری این کار شامل یک دستگاه گیرنده وایرلس و برنامه‌های مربوط به این دریافت و شکستن قفل‌های WEP است؛ از قبیل

air...-ng (تمام برنامه‌های مورد نیاز را می‌توان بر روی توزیع لینوکس Backtrack پیدا کرد.)

مشکل اصلی در این روش این است که کپچر کردن تعداد کافی بسته میتواند بسیار وقت گیر باشد . در حالت عادی کار گوش دادن به بسته ها ممکن است هفته ها و بعضا ماه ها طول بکشد، اما خوشبختانه می توان با تزریق کردن بسته به شبکه به این کار صورت بخشید . برای این منظور معمولا از بسته های ARP استفاده میشود .

مراحل کار در کل به صورت زیر است :

ابتدا در کنسول **airmon-ng** را اجرا می کنیم تا واسطه های شبکه خود را پیدا کنیم .

مک خود را ترجیحا عوض می کنیم و سپس برنامه **airmon** رو روی یکی از اینترفیس های شبکه خود فعال می کنیم که دنبال قربانی بگردد . کانالی که هدف روی آن کار می کند و (**BSSID** مک آدرس **Access point** ها) آن را استخراج و روی آن گوش میدهیم .

در انتها با استفاده برنامه **aircrack** داده های جمع شده را برای تحلیل و شکستن رمز به کار میگیریم .